

Man Borde Inte Sova

One Should Not Sleep

Man borde inte sova när natten faller på,
för tänk, då blänker stjärnorna högt uppe i det blå.

Det är så tyst och stilla.

Att sova vore illa.

Jag vandrar mina vägar över slätt och genom skog,
och stjärnorna de följer mig, så sällskap har jag nog.

Det sägs dom är tusen mil och mer ändå från oss.
Än brinner de med stadigt sken, än flammar de som bloss.

Som silver och kristaller

nu deras gnistor faller,

och en annan flammar till när hon har brunnit ut,
så faller hon, då blir det som en strimma rök till slut.

Man kan väl aldrig drömma så grant och underbart,
som själva natten ter sig när de stjärnor lyser klart.

Det är som om det hördes

ett silverspel som rördes.

Man borde inte sova när som natten faller på.

Man borde se på stjärnorna. Man borde vara två.

Jeremias i Tröstlösa

220. Manicurist-visa*

(Ur "Sankt Jönsson och Draken")

Elis Ellis.

Vals.

En her-re, nå, nam-net det hör in-te hit, en ef-ter-mid -
 dag pro-me - ne - ra, då plöts-lig-han tyck-te han fick en in -
 vit di - rekt-från en dam, som pas - se - ra'. Han ge-nast i sam-tal med
 da-men sig slog och skyn-da att sig pre-sen - te - ra. Vad se-dande
 sa-de, jag vet ej, allt-nog, han föl-jan-de kort e-mot - tog:
Refräng:
 "Ka-ta-ri-na-ban-ga-ta ett-hun-dra-tre, upp-gån-gen C,
 por-ten t. v. fy-ra trap-por upp ut-i hu-sets vind
 på en li-tenskyllt står det Cis-si Lind. Gi-ver från fy-ra till
 sex ma-ni-cure, och pe-di-cure, är in-te dyr.
 Pri-ma re-fe-ren-ser och di-skre-tion och all-män te-le-fon"

När som han läst kortet han började smått
 för naglarna sig intressera,
 och knappast en tre eller fyra da'r gått,
 han gick att sig manicurera.
 Hans naglar de fingor en strålande glans,
 som frun hans förvisso charmera!
 Hon trodde att själv han gav naglarne ans
 och visste rakt ej vad som fanns:

Refr.:
 "Katarina bangata etthundratre etc.

Men så kom skandaln när hans manicurist
 en ljuv hemlighet anförtrodde.
 Ja, vad var att göra, förargad och trist
 till barnklädesfirman han gnodde.
 Att tysta sitt samvete, om man så vill,
 han köpte en päls åt sin hustru.
 Men frun fick paketet med barnkläderna,
 och pälsen den sände man till:

Refr.:
 "Katarina bangata etthundratre etc. (1913)

Medel Mot Kalla Fötter

Remedy For Cold Feet

Jöns Pettersson han vanka till doktor'n, för att bli
Reparerad och kurerad för ett men.
Jöns Pettersson var eljest ganska frisk och lytesfri,
Men han hade så förfärligt kalla ben.

Jöns Pettersson recepter fick, så långa som ett år;
Men han tacka, fast han sörjde uti mjugg.
För, fjorton da'r därefter, han till doktor'n återgår —
För det hade inte hjälpt ett enda dugg.

Och doktor'n ordinera honom bad av alla slag,
Både med och utan elektricitet.
Men Jöns han kom tillbaka, väl jämt var sjunde dag,
Utan att bil hjälpt för sin abnormitet.

Nu vet jag ingen annan råd, sa' doktor'n, än att ni,
När det onda kommer, som er plågar styggt,
Vill bruka samma medel, som jag alltid själv försökt,
Och det jagar bort dat onda straxt på flykt.

När jag till sängs om kvällen går och inte får en blund,
För att fötterna ä' kalla såsom is,
Då sticker jag dem bort till gumman min en stund
Och det känns som om jag var i paradis.

Jöns Pettersson vart själaglad och tackade för sej:
Hjälper de' mej, ja då känner jag mig säll;
Vill ni va' så snäll och fråga er gumma ifrån mej,
Om det passar att jag kommer nu j kväll.

Lars Bondeson

Min Egen Lilla Sommarvisa

My Own Little Summer Song

Nu ä' dä' sommar, nu ä' dä' sol,
Nu ä' dä' blommer och blader,
Å granner lyser varenda kjol,
Båd' tös å gosse ä' så glader.
Nu kan en glömma all sorg å nö',
Nu kan en sjunga å skratta,
Nu får en träffa sin lilla mö,
Nu får en dansa hela natta'.

REFRÄNG:

Hejsan, ja' ä' så innerli't gla',
Så att ja' kunne springa åsta'
Å kössa tjuge flicker i en ra',
Utan att hämta andan.

När spelman kommer och polka går,
Då blir de fart uti bena.
Å blode bränner, å hjärta slår,
Sa gruvligt, ljuvligt vill ja mena.
Då kan en känna va' livet är
Bland granna flicker och blommer,
Då kan en känna att en ä' kär
Då kan en känna dä ä' sommer.

REFRÄNG:

Å, Hejsan, ja ä så innerligt kär
Sej tösa får ja ta' dej så här
Långt in i skogen ja dej nu bär
Där bara månen ser oss.

När allt ä' stilla å allt ä' tyst
Å skogens blommor de sova
Min flickas läppar som nyss jag kysst
Va tror ni väl att de mej lova.
Ja säger ej vad de lova mej
Men fråga månen som lyser
Han ser ju allt men han skvallrar ej
Han bara ler i mjugg å myser.

REFRÄNG:

Å, Hejsan, ja ä' sa innerligt trött.
Nu ska vi sova, sova så sött,
Månen, han lyser, lyser så rött
Lyser i sommar-natten.

Text: Eric Engstam

Music: traditional

My Own Little Summer Song

Now it's summer, and there's the sun,
now there are leaves, and there are flowers.

And every skirt is shining bright,
and girls and boys they are so happy.
Now you're forgetting all sorrow and woe,
and there is singing and there is laughter.

Now you may meet with a darling girl,
and you may dance away the night then.

Hey there, I am so awfully glad
that I could run around
and kiss twenty girls in a row
without catching my breath.

The fiddler comes and the polka starts,
and then our legs are stepping lively.
And when our blood burns and our hearts beat,
it's wonderful — that's what I'm thinking.

Then you can feel what life is for
among the girls and flowers so pretty.

Then you can feel that you're in love,
and you can feel that it is summer.

Hey there, I am so deeply in love,
and the girl I take her like this.

Deep in the woods I'm bearing her now,
where only the moon can see us.

Now all is quiet and all is still,
and forest flowers all are sleeping.

My sweetheart's lips, which I've just kissed,
what do you think she promised?

Oh I won't say what she promised me,
but ask the moon in heaven shining.

He sees a lot but nothing says
and spreads no rumors as he's beaming.

Hey there, I am so awfully tired,
now we shall slumber, slumber so sweet.

Moonbeams are shining, shining so red,
on a summer night so lovely.

Eric Engstam
Literal translation

Min Stamfar Hade En Stor Pokal

Min stamfar hade en stor pokal,
en jättepokal av tenn.
Mitt hjärta blir varmt, när jag bräddar den
och höjer den i min sal.
Då susar ur ölet en minnessång,
vars strofer flamma som bloss.
Gud hjälpe att våra barn engång
må höra den sången om oss!

Text: Verner Von Heidenstam

Music: Wilhelm Stenhammar

A Mighty Cup My Sires Possessed

A mighty cup my sires possessed,
A mighty great pewter cup.
My heart is warmed as I fill it up
And lift it on high with a zest.
Then out of the ale sighs an ancient song,
Like torches the strophes flame.
God grant that our children may hear it long
While of us it murmurs the same!

English translation: Charles Wharton Stork

Min vän Svenson och jag.

Tekst och Musik; Gustav Fonandern
Musikforlag: Julius Wiberg, Stockholm

Två goda, verkligt oskiljaktligt goda vänner
är min vän Svenson och jag.
Vi trofast hålla hop i nöd och lust som vänner,
min vän Svenson och jag.
Oss ser man på teatern och på promenaden;
vi är tillsammans natt och dag.
Ja, kort och godt, hvar något nöje finns i staden
där är Hr. Svenson, och där är jag.

En gång så gjorde vi bekantskap med en flicka,
min vän Hr. Svenson och jag.
och hastigare kände vi vårt hjärta picka,
min vän Hr. Svenson och jag.
I chambre separé lukulliskt vi supera
med henne i förtroligt lag.
På ena knät satt Svenson, som ej sig genera,
och på det andra, satt jag.

Vi glömde saken medan månaderna gingo,
min vän Hr. Svenson och jag.
Då plötsligen — kan tänka, hvar sitt bref vi fingo,
ett fick Hr. Svenson — och ett fick jag.
För oss flickan situationen rätt fatala
beskref i dystra ordalag.
att snart månatlig vi fick lof till att betala,
antingen Svenson — eller jag.

Så fingo vi till sist en stämning inför rätten,
min vän Hr. Svenson och jag.
Där stodo vi och torkade från pannan svetten,
min vän Hr. Svenson och jag,
ty flickan fått ett tvillingpar just häromdagen,
helt lika oss i anletsdrag.
Den ena tvillingen var Svenson „upp i dagen“
och lik den andra, var jag.

Och rättens ledamöter började att fnissa,
men inte Svenson, — ej heller jag.
Hvem som var barnens pappor var ej svårt att gissa
de' var ju Svenson, — och de' var jag.
På Svenson skyllde jag - och han på mej, Hr Svenson
Men rätten dömde efter lag;
för ena tvillingen betalar nu Hr Svenson
och för den andra, betalar jag.

Min Vän Svenson Och Jag

Två verkligt oskiljaktligt goda vänner
är min vän Svenson och jag.
Vi trofast hålla hop i nöd och lust som vänner
Min vän Svenson och jag.
Oss ser man på teatern och på promenaden;
vi är tillsammans natt och dag.
Ja, kort och godt, hvar något nöje finns i staden
där är Hr. Svenson, och där är jag.

En gång så gjorde vi bekantskap med en flicka,
min vän Hr. Svenson och jag,
och hastigare kände vi vårt hjärta picka,
min vän Hr. Svenson och jag.
I chambre separé lukulliskt vi supera
med henne i förtroligt lag.
På ena knät satt Svenson, som ej sig genera,
Och på det andra, satt jag.

Vi glömde saken medan manåderna gingo,
min vän Hr. Svenson och jag.
Da plötsligen — kan tänka, hvar sitt bref vi fingo,
ett fick Hr. Svenson — och ett fick jag.
För oss flickan situationen rätt få tala
beskref i dyrsta ordalag,
att snart månatlig vi fick löf till att betala
antligen Svenson — eller jag.

Så fingo vi till sist en stämning inför rätten,
min vän Hr. Svenson och jag.
Där stodo vi och torkade från pannan svetten,
min vän Hr. Svenson och jag,
ty flickan fått ett tvillingpar just häromdagen,
helt lika oss i anletsdrag.
Den ena tvillingen var Svenson "upp I dagen",
Och lik den andra, var jag.

Och rättens ledamöter började att fnissa,
Men inte Svenson — ej heller jag.
Hvem som var barnens pappor var ej svårt at gissa,
de' var ju Svenson, — och de' var jag.
På Svenson skylldes jag — och han på mej, Hr. Svenson,
men rätten dömde efter lag;
för ena tvillingen betalar nu Hr. Svenson
och för den andra, betalar jag.

My Friend Svenson And I

Two bosom friends
are my friend Svenson and I.
In good times and bad we're inseparable,
my friend Svenson and I.
Whether at the theatre or on a promenade
we're together day and night.
Yes, in short, wherever there is fun in town,
there is Svenson, and there am I.

We once made the acquaintance of a girl,
my friend Svenson and I,
and we felt our hearts beat quickly
my friend Svenson and I.
In a little hideaway we had a tasty meal
with her in an intimate setting.
On one knee sat Svenson, who liked things informal,
and on the other one sat I.

We forgot the matter while the months went by,
my friend Svenson and I,
Then suddenly — just imagine — we each got a letter,
Mr. Svenson received one, and so did I.
And the girl explained to us
in no uncertain terms
that monthly support we soon would pay,
either Svenson — or I.

Then we finally were summoned to appear in court,
my friend Svenson and I.
There we stood, mopping the sweat from our foreheads
my friend Svenson and I.
As it happened, the girl had just given birth to twins,
who resembled us closely.
The one twin was the spitting image of Svenson,
and the other looked like me.

And the members of the court began to snicker,
But not Svenson — or me either.
It was not hard to guess who the children's father was,
It was Svenson, of course, and it was me.
I put the blame on Svenson — and he put the blame on me.
But the court passed judgment according to the law.
For one of the twins Mr. Svenson pays,
and for the other one, I get the bill.

Mosters Gitarr

My Aunt's Guitar

En moster jag har som är gammal och rar
Hon har ibland annat en gammal gitar
I sorg och i glädje är hon lika glad,
när hon på sin gitarr då ger oss sitt kvad:
Holia, holia, holia, holilej!

En gång när de' brann i de' hus där vi bor
och brandsoldaten fira oss ner i ett "snor",
när turen kom till moster i repet hon hang,
och med sin gitarr om halsen hon spelte och sang:
Holia, holia, holia, holilej!

En gång när det svårt om vår hushyra knep
och värden i huset på gatan oss "smet",
när vagnen med möblerna sattes igång,
satt moster på lasse' och sjöngde sin sang
Holia, holia, holia, holilej!

Nu är den gamla ja rynkig och grå,
men spela det kan hon så gott som för två
och skulle Ni snart gå nå'n gång där förbi,
så ska Ni få höra hur hon klämmer i:
Holia, holia, holia, holilej!

Text: Henry Henrud

Musik: Traditionell

My Aunt's Guitar

An aunt I have who is old and sweet
She has among other things an old guitar
In sorrow and joy she is just as happy
when on the guitar she gives us a song

Once there was a fire in the house where we lived
And the firemen had us jump into a net
When it was her turn to hang on the rope
Round her neck was a guitar she played all the while

And when times were hard and we couldn't make the rent
And our belongings were out on the street
When the wagon with our furniture set off
Auntie sat on the cart and sang her song

Now she is really wrinkled and gray
But can play as well as two people
And if you should happen to pass her way
Then you will hear how she with gusto she sings

Henry Henrud
Literal translation

Nya Koster-Valsen.

På Koster en vän uti viken jag har,
Å den vän, ja har, ä så söt och rar,
Jag tänner mi pipa så glad i mitt sinn,
Å ja går te lella vännen min.

Valsen går,
hjärtat slår,
Speleman han spelar på en fin fiol.
Ack, du är
mej så kär,
Käresta, du strålar som e sommarsol.

På Koster du dansar så rosig om kind
Å så lätt, så lätt som en sommarvind.
Hvar Kosterpelt dansar mä jäntongen sin,
Å ja "snor" mä lella vännen min. —

Valsen går,
hjärtat slår,
Speleman han spelar på en fin fiol.
Ack, du är
mej så kär,
Käresta, du strålar som e sommarsol.

På Koster vi vandra på Kärlekens stig,
Åh, så fröjdelig, å få pussa dig.
Å, månen han skiner så grann å så trinn
Uppå mej å lella vännen min.

Valsen går,
Hjärtat slår,
Speleman han spelar på en fin fiol,
Ack, du är
mej så kär,
Käresta, du strålar som e sommarsol.

Music: David Hellström
Text: Göran Svenning
Alternate title: På Koster

The New Koster Waltz

On Koster I have a friend out on the bay,
a friend who is so sweet and nice.

I light my pipe contentedly
and go to see her.

As the waltz goes on my heart beats,
and the musician plays on his fine violin.

Oh, darling, so in love am I,
you beam like the summer sun.

On Koster you dance with rosy cheeks
and lightly as a summer wind.

Each Koster boy dances with his girl,
and I “spin” my dear around.

As the waltz goes on my heart beats,
and the musician plays on his fine violin.

Oh, darling, so in love am I,
you beam like the summer sun.

On Koster we stroll down love’s path
so joyfully and then we kiss.

The moon so round it brightly shines
on me and my friend so dear.

As the waltz goes on my heart beats,
and the musician plays on his fine violin.

Oh, darling, so in love am I,
you beam like the summer sun.

Music: David Hellström

Text: Göran Svenning

Literal translation

O Susanna

Jag är född vid gamla Sveriges kust,
där den stolta skutan går,
och den stolta sjöman var min lust
från jag blott var sjutton år.
Men första gång han gick ombord,
kysste han mig öm och huld
och han sade vänligt dessa ord:
"Du är allt mitt hjärtas guld.
O Susanna, gråt icke för din vän,
men bliv mig alltid städse trogen,
till jag kommer hem igen!"

På den långa resan drog han bort,
jag satt ensam. O, min skatt!
Och när vädret, det var riktigt hårt,
låg jag vaken mången natt.
Men när tåren bittert flöt på kind,
kom min sjöman hem i hamn
och så sjöng han med ett nöjsamt sinn',
då han tryckte mig i famn:
"O Susanna, gråt icke för din vän!
Jag gungat har uppå böljan blå,
och här har du mig igen."

Och så talte vi så månet ord,
vi förglömde storm och blåst.
Men en dag han sa': "Min tös, jag tror,
vi behöver snart en präst.
Jag får ta en tur på två års tid,
men är lyckan med din vän,
kommer jag med rik'dom åter hit,
och vi gå till prästen hän.
O Susanna, gråt dock ej för mig!
Jag går till Kalifornien
och gräver guld till dig."

I ett litet hus vid kusten bor
vi som lyckligt äkta par;
han kom hem igen, han höll sitt ord,
fyra raska barn vi har.
Han går icke mer på resor, nej.'
Men när stormen rasar vild,
han till barmen älskligt trycker mej
och så säger han så mild:
"O Susanna, mitt allt, min fröjd och lust,
där finns ej man så glad som jag
på hela Sveriges kust!"

Ord: Okänd författare
Musik: Stephen Foster

O Susanna

I was born along old Sweden's coast,
Where the proud vessels sail,
With a brave sailor I fell in love
When I was just turned seventeen.
The first time he went aboard his ship,
He kissed me and held me tight,
And these words he plainly said:
"You turn my heart to gold.
O Susanna, don't cry for your beloved,
But faithfully wait for me
Till I come home again."

On a long trip he went away,
I stayed alone. O gem of mine!
And when the weather stormed and blew,
Many nights I lay awake.
But when bitter tears flowed down my cheek,
To the harbor came my sailor home,
And with a happy spirit sang,
As he pressed me in his arms:
"O Susanna, don't cry for your beloved,
I have tossed upon the ocean's waves,
And here you have me home again."

And then we so much to each other told
That we forgot storm and wind,
Until one day he said, "I think, my girl,
We'll need a preacher soon.
I may take a voyage of two long years,
But if luck is with your man,
I'll come back with a fortune made,
And we can go to the preacher then."
"O Susanna, don't you cry for me!
I'll go to California
And dig gold for you."

In a little house by the coast we live,
We are a happily married pair,
He came home again, he kept his word,
And four fine children have we.
He makes no more journeys, no!
But when the storm runs high,
He tenderly clasps me to his breast,
And says in tones so mild:
"O Susanna, my all, my love, my joy,
There's no man so happy as I
On all of Sweden's coast!"

Swedish lyrics: traditional
Literal translation: Robert L. Wright

Sommarsol till sista stund.

Af H. P. Danks.

Jag blir gammal, kära du
och mitt hår det grånar nu.
Hvarje dag så stilla går
fram mot ålderdomens år.
Men du kära, själf är du, är du
ung och skön för mig ännu.
Ja du kära, själf är du
ung och skön för mig ännu.

Om ditt hår jag silfradt ser
och ej såsom förr du ler.
kysser jag din kind ändå,
sjunger i mitt sinne så:
:|: Ack, du kära, kär ännu, ännu,
gammal blifver aldrig du. :|:

Kärleken ej åldras kan;
äfven om vår ungdom svann,
kinder mer ej rodnar het.
Hvar och en som älskar, vet:
:|: Aldrig, aldrig fryser själens grund,
sommarsol till sista stund. :|:

Sommarsol Till Sista Stund

Silver Threads Among The Gold

Jag blir gammal kära du
och mitt hår det grånar nu.
Hvarje dag så stilla går
fram mot ålderdomens år.
Men du kära själv, är du, är du
ung och skön för mig ännu.

Om ditt hår jag silvrat ser
och ej såsom förr du ler.
Kysser jag din kind ändå,
sjunger i mitt sinne så:
Ack du kära, kär ännu, ännu
gammal bliver aldrig du.

Kärleken ej åldras kan;
även om vår ungdom svann,
kinden mer ej rodnar het.
Hvar och en som älska vet:
Aldrig, aldrig fryser själen grund,
sommarsol till sista stund.

Text: Eben E. Rexford

Musik: H. P. Danks

Silver Threads Among The Gold

Darling, I am growing old,
Silver threads among the gold,
Shine upon my brow today,
Life is fading fast away.
But, my darling, you will be,
Always young and fair to me,
Yes, my darling, you will be
Always young and fair to me.

CHORUS:

Darling, I am growing old,
Silver threads among the gold,
Shine upon my brow today;
Life is fading fast away.

When your hair is silver white,
And your cheeks no longer bright,
With the roses of the May,
I will kiss your lips and say,
Oh! My darling, mine alone, alone,
You have never older grown!
Yes, my darling, mine alone,
You have never older grown!

Love can never more grow old,
Locks may lose their brown and gold;
Cheeks may fade and hollow grow,
But the hearts that love will know,
Never, never winter's frost and chill;
Summer warmth is in them still;
Never winter's frost and chill,
Summer warmth is in them still.

Words: Eben E. Rexford.

Music: H. P. Danks. 1873

Stockholmsvalsens

The Stockholm Waltz

I Stockholm där mår man precis som en prins
där finns så förtjusande stiliga kvinns
de trippar på Strandvägen fram klockan tre
och se hur de le och så'na ögon de ge
Grevinnor och friarinnor med medfödd grace
härskarinnor och härjarinnor i sidenfras
oh, kvinnor och sköna kvinnor som mot mig ler
ni är förtjusande!

Vår vaktparad kommer, se marschen går bra
för bom tara-ta-ta-ta, och sing-la-la-la
trumpeterna smattra, och trummorna gå
och solen hon strålar, och himlen är blå
Grevinnor och friarinnor med medfödd grace
härskarinnor och härjarinnor i sidenfras
oh, kvinnor och sköna kvinnor som mot mig ler
ni är förtjusande!

Man äter på Operakällar'n och Grand
och på Hasselbacken en middag ibland
på Skansen en titt in i stugan man tar
och lyssnar till spelemanslåten så rar
Grevinnor och friarinnor med medfödd grace
härskarinnor och härjarinnor i sidenfras
oh, kvinnor och sköna kvinnor som mot mig ler
ni är förtjusande!

I Stockholm man festar, där äter man lunch
där dricker man kaffe och Cederlunds punsch
den smakar som nektar, den glimmar som guld
en skål för min flicka, så vän och så huld
Grevinnor och friarinnor med medfödd grace
härskarinnor och härjarinnor i sidenfras
oh, kvinnor och sköna kvinnor som mot mig ler
ni är förtjusande!

Ja, Stockholm är Stockholm, ja Stockholm är sta'n
där lever man livet, gör natten till dag
blondiner, brunetter, koketter där finns
briljanta, pikanta, förtjusande kvinns
Grevinnor och friarinnor med medfödd grace
härskarinnor och härjarinnor i sidenfras
oh, kvinnor och sköna kvinnor som mot mig ler
ni är förtjusande!

Text: Unknown author
Musik: David Hellström

STYRMANS VALSEN.

Ord af Nalle Haldén
Musik: H. Marcusson

REPERTOIR: GUSTAV FONANDERN
MUSIKFÖRLAG E. ANDERSON, MALMØ

Ljuft är att gunga på blånande Oceanen
känna sig fri liksom fågelen uti skyn.
Under oss lurar ju alltid den falska ranen
men vad gör det, snart är jag hemma igen i Byn.

Refr. Och där är det tyst i skogen,
Där är musik på logen,
Dit gånger jag med min jänta i natt till dans!
Och stjärnan ifrån det höga, speglar
i hennes öga,
Når som mot mig hon kärligt lyftar
dess silkesfrans!

Kom nu min Flicka så skrufvar vi Styrmansvalsen,
Jag med min arm slår en knop om ditt veka liv!
Smekande lindar du armarna méj om halsen
intet oss sèn kan skilja åt.—Nei min liv och kniv!

Refr: För där är det

Så skall du vila så däjeligt vid mitt hjärta,
Vila där både i lust, äfvensom i nöd,
Vara min lifboj i glädja som uti smärta,
Jag är din klyivarbom allt intill min bleka död.

Refr: Ty nu är det tyst

Långt sedan skutan förvisso lyftat ankar,
Och gungar lät uppå böljornas blåa bro,
Gångar jag då uppå däckket i dystra tankar,—
Ty på en flickas ögon kan man ju aldrig tro.

Refr: Ack, — nu är det tyst i skogen:
Nu är musik på logen,
Dit gaar en annan med jäntan i natt till dans
Och stjärnan ifrån det höga, speglar
i hennes öga,
Når som mot honom blygt hon lyftar
dess silkesfrans!

Styrmansvalsén

The Pilot's Waltz

Ljuft är att gunga på blånande oceanen,
känna sig fri liksom fågelen uti skyn.
Under oss lurar ju alltid den falska Ranen.
men hvad gör det snart är jag hemma igen i byn.

REFRÄNG:

Och där är så tyst i skogen, där är musik på logen,
dit gångar jag med min jänsta i natt till dans.
Och stjärnan i från det höga speglar i hennes öga
när som mot mig hon kärligt lyfter dess silver frans.

Kom nu min flicka så skrufvar vi Styrmansvalsén,
Jag med min arm slår en knop om ditt veka liv!
Smekande lindar du armarna mej om halsen,
intet oss sen kan skilja åt. — Nei min liv och kniv!

Så skall du vila så däjeligt vid mitt hjärta,
vila där både i lust, äfvensom i nöd.
Vara min lifboj i glädja som uti smärta,
jag är din klyfvarbom allt intill min bleka död.

Långt sedan skutan förvisso lyftat ankar,
och gungar lät uppå böljornas blåa bro,
Gångar jag då uppå däcket i dystra tankar, —
ty på en flickas ögon kan man ju aldrig tro.

Text: Nalle Halldén

Musik: Helmuth Marcusson

The Pilot's Waltz

It's lovely to sail on the ocean blue
and feel as free as a bird in the sky.
Underneath us the deceitful Ran* sets her snares,
but what does it matter when I'm soon back in my village.

REFRAIN:

There it is quiet in the woods,
and music is playing in the barn.
Tonight I'm off to dance there with my girl,
and the stars on high reflect in her eyes
as she lovingly lifts her silken fringe.

Come on, my girl, we will sway to the Pilot's Waltz
as I encircle your yielding waist with my arms.
Around my neck you gently wrap your arms,
no nothing shall ever separate us, I swear!

Then you shall rest upon my breast
and find peace in sickness and in health.
Be my lifebuoy in joy and in sorrow,
and I'll be your jib-boom until the day I die.

Long ago the ship has lifted anchor,
and it gently bobs on the waves of blue
while I go on deck with gloomy thoughts,
for no one can ever trust a girl's eyes.

Nalle Halldén
Literal translation

* In Norse mythology Rán is a goddess associated with the sea.

Svarta Rudolf

Black Rudolf

Se, svarta Rudolf dansar
och böjer sin nacke och ler.
Han tänker på stormande nätter
i Amsterdams glädjekvarter.
Han drömmer om flickornas kransar
och svävande bruna ben
på stranden av blåa slätter
vid Samoamånens sken.

Han böjer sin nacke och blundar
i flygande roslagsvals.
Så höll han i smäktande lundar
sin arm kring chilenskans hals;
så böjde han krullig hjässa
en afton i negerbyn
mot trettonårig prinsessa
med eldsken på ebenholtshyn.

Så dansa de svajiga karlar
på Malagas vinstänkta redd.
Den vitröda tösen bävar,
bedårad, förlorad, förledd.
Hon ler i den väldiges nävar
åt allt vad han tog och gav,
hon suckar och vinden svarar
från Ålands jäsande hav.

Erik Axel Karlfeldt

Black Rudolf

BLACK RUDOLF! watch him dancing —
How he smiles with his head bowed down!
For his heart is far away in
Some tavern of London town.
Or he dreams of nights entrancing
On the shores of a blue lagoon,
And brown-limbed peris swaying
By the light of the Samoan moon.

So he bows his head, slow blinking,
As he swings on the Roslag ¹ floor;
So clasped his arm, he's thinking,
That Chilian woman of yore;
So bowed his head in the twilight
To a twelve-year-old princess
Of the South, with the gleaming firelight
On her ebon nakedness.

Or he dreams of the siren dancers
On Malaga's wine-rich coast,
While a red-white little fairy
Befooled, and betrayed, and lost
Just mocks him with laughter airy
For all that he took and gave:
She sighs, and the North wind answers
From Åland's simmering wave.

Erik Axel Karlfeldt
English translation: C. D. Locock

¹ The coast near Stockholm, inhabited by sailors and fishermen.

Tattare-Emma

Emma The Tinker

Den grannesta flicka därhemma, pina å dö,
ä Måns tattarens svartöjda Emma, e däjeli mö.
Hennes hår dä ä svart som di mörkesta nätter!
Ä dä undelit då, att ja längtar ätter'a?

Um bara ni hörde'na skratta, trodde ni mej,
å va ni har svårt för te fatta, dä klara sej.
Hennes mun den är röer, å vita ä tänner,
å mjuka å herrskapsfina ä hänner.

Når speleman inne på logen drillar en dans,
ä tattare-Emma från skogen den licksta som fanns
te si: ho ä kringest i svingane vänningar
når storpolska går, så dä vischer i klänningar.

Ho ä som ho hadde e fjäder unner si sko.
Å inte en sula åv läder – så dansar ho!
Å var ho ä mä blir dä träter blann fleckera,
Slagsmål blann pojkar di närmesta veckera.

Å far min han säger därhemma, att ja, ja ä dum,
som håller åv tattare-Emma – Va bryr ja mej um
att tattare-Måns, hennes far, ä en stackare,
som skälles för skojare, tjuvstryk å rackare.

Jeremias i Tröstlösa

Emma The Tinker

The grandest of lassies back home,
I swear it's true,
Is the Tinker-Måns' girl, dark-eyed Emma,
A lovely maid
Now her hair is as black as the darkest of nights,
Not surprising, then, that I long for her!
Now her hair is as black as the darkest of nights,
Not surprising, then, that I long for her!

If only you'd heard her laugh,
Believe you me,
Oh, what you have not understood
Would become clear.
Now her mouth it is red, oh, and white are her teeth,
And oh, oh, as soft as a lady's are her hands.

When the fiddler playing inside the barn
Strikes up a dance,
It's her from the woods, Emma Tinker,
Who's fairest of all
To see: kicks up her heels like no one else,
When it's time for the polka, so her dress is a-whirl.

She moves just as though she had springs
Under her shoes,
Oh, not just a sole made of leather —
See her dancing!
Wherever she goes, oh, the girls are a-quarrelling,
Lads are a-fighting for weeks in a row.

Oh, my father back home, he just says
That I am a fool,
Who sighs after Emma the Tinker.
But why should I care
If Tinker-Måns, her father, is a poor man,
Who's known as a cheat and a thief and a rascal.

Swedish lyrics: Jeremias i Tröslösa
Literal translation: Mary Katherine Jones

Tess Lördan

Until Saturday

I bugane böljer går rågfält å vete,
å vågera vagnar på krusiger sjö.
På Lekebergsåsen går korna i bete,
å skällera pinglar,
å svalera singlar
i höjda, där molntappar seglar som snö.
Tralla-lalla-lej . . .

Nu tänker jag på dej.
Fijoln han får hänga på spiken å vänta
tess lördan um kvälln, då får stråktagle gno.
Då går ja te dans mä en skrattande jänta,
där kvarnbäcken rusar
å furera susar.
Då går ja te dansen på Lekebergs bro.
Tralla-lalla-lej . . .

Då dansar ja mä dej!
Jeremias i Tröslösa

Tre Trallande Jäntor

Three Singing Lasses

Där gingo tre jäntor i solen
på vägen vid Lindane Le,
de svängde, de svepte med kjolen,
de trallade, alla de tre.
Och gingo i takt som soldater
och sedan så valsade de,
och "Udden är så later"
de trallade, alla de tre.

Men när som de kommo till kröken
av vägen vid Lindane Le,
de ropade alla: "Hör göken!"
sen skvätte och tystnade de.
Och tego så tyst som de döda
och rodnade, alla de tre.
Men varföre blevo de röda
och varföre tystnade de?

Jo!

Det stod tre studenter vid grinden,
och därför så tystnade de
och blevo så röda om kinden,
de trallande jäntorna tre.
Det stod tre studenter vid kröken
och flinade, alla de tre,
och härmde och skreko: "Hör göken!"
och alla så trallade de.

Text: Gustaf Fröding

Music: Felix Körling

Three Singing Lasses

One morning in sunshine three lasses
were walking to Lindane Lea,
a-swinging their long braided tresses
and caroling gaily all three.

They marched along just like an army,
and then waltzing careless and free
with verses like “Ginger, you’re barmy!”
they sang out so loudly all three.

They went where the road winding gently
was passing by Lindane Lea.
“The cuckoo!” they shouted intently
and hid themselves quickly all three.

And stayed there as still as the dead then,
and blushed to the eyelids all three.
But why were they turning so red then,
and why were they silent all three?

Well!

Three students appeared at the gateway,
that’s why they were quiet, you see,
and so red of cheek, what a state they
were in singing lasses all three.

Three students were there — quite alarming,
and all of them had the same leer,
“The cuckoo!” they mocked, “oh, how charming!”
and all of them sang loud and clear.

Gustaf Fröding

English translation: Mike McArthur, adapted

En Trovärdig Sjömansvals

A Trustworthy Sailor's Waltz

Farväl lilla vännen, nu hissar jag på
Och sticker för fullt på en långtur i det blå.
Hav tack för din tro, på en simpel sjöman,
Jag sänder en rad när jag kan.

REFRÄNG:

Men när jag ankrar igen, ja se, det vet ingen än
Det kanske dröjer ett år, kanske två, kanske fler,
Men du kan sanna mitt ord, var än jag finns på vår jord,
I varje kvinna din avbild jag ser.

Nu tar jag en kryss till det gula Shanghaj,
Det blir nog att ligga en smula uppå svaj,
Kanhända Atlanten blir gropig och svår
Vid pumparna slita vi får.

Din bild, sköna sjungfru, skall följa min stråt,
Precis som galjonen och skeppet följas åt —
Och blomman du gav mig vid avskedets fäst
Jag bär, tills vi råkas här näst.

Om världshavens stormvågor skyhöga slå
Om vinden är mot i den kurs vi åmna gå.
Om skepparens pipa i drill sjunger ut —
Då gå vi att bärja var klut.

När röjeln och brammen står bukig och rull,
Då bår det mot hemmet mitt kära lilla gull.
Vi länsa för stormen som dånande går,
Det spelar i tackel och rår.

Text: Martin Nilsson. Music: Ernst Rolf.
Alternate Title: När Jag Kommer Igen

Turalleri

Turalleree

En sjöman han gungar på böljornas kam,
Turalleri, Turallera.
Kan flickorna tjusa var hälst han drar fram,
Turalleri, Hurra.
Och fast jag har älskat bad' stora och små,
På kroken jag aldrig har fastnat ändå.
Turalleri, Turallera, Turalleri, Hurra.

Den första, jag hade, hon hette Lovis.
Turalleri, Turallera.
Hon började genast en sträng exercis.
Turalleri, Hurra.
Var morgon jag måste med fart stiga opp,
Och skyldra vid sängen med kaffe och dopp,
Turalleri, Turallera, Turalleri, Hurra.

Så fick jag en annan vid namn Josephin,
Turalleri, Turallera.
Hon dummare var än en svanlös kanin,
Turalleri, Hurra.
För blev jag av kärlekens eld romanesk,
Hon pratade bara om korv ooh om fläsk,
Turalleri, Turallera, Turalleri, Hurra.

Viola-Rebecka var cirkus-artist,
Turalleri, Turallera.
Men kärleken dödade henne till sist,
Turalleri, Hurra.
För när hon fick se mej från cirkusens tak,
hon släppte sej ner med ett fruktansvärt brak.
Turalleri, Turallera, Turalleri, Hurra.

Martina var kraftig och lång och masiv,
Turalleri, Turallera.
Hon andades tungt som ett lokomotiv,
Turalleri, Hurra.
Och Klara var vit som en lilja i hyn,
men innehållslös som den sista revyn.
Turalleri, Turallera, Turalleri, Hurra.

Den sista hon klängde sej fast med ett tjut,
Turalleri, Turallera.
Vid fartygets akter när båten låd' ut,
Turalleri, Hurra.
Men av efter midjan en haj henne skar,
Vad skulle jag se'n med den bit som fanns kvar?
Turalleri, Turallera, Turalleri, Hurra.

Text: Svarta Masken
Musik: Traditionell melodi

Turalleri

A Sailor's Song

A sailor he rides on the crest of the waves,
enchanting the girls wherever he goes,
and though I have loved them both large and small,
I haven't been hooked yet.

The first one I had, her name was Lovis,
she promptly followed a strict routine
every morning I had to get up early,
presenting me with breakfast in bed.

Then I got another by the name of Josephine,
who was dumber than a tailless rabbit,
for when love's fever filled me with romance
she talked only of sausages and pork.

Viola-Rebecca was a circus artist,
but love killed her in the end,
for when she saw me from the big top so high,
she let herself down with a terrible crash.

Martina was strong, tall and solid,
and huffed and puffed like a locomotive,
and Klara had lily-white skin,
but was as dull as a tired old joke.

She clung to the stern of my ship and howled
as the vessel was pulling out,
but after a shark cut her in half,
what was I to do with what was left?

Anna Myrberg (Svarta Masken)
Literal translation

Pen Names

Anita Halldén = S. S. Wilson

Anna Myrberg = Svarta Masken (The Black Mask)

Levi Rickson = Jeremias i Tröstlösa (Jeremiah in Despair)